Ч. 125 Второк 6 (19) червця 1900. Рік X

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. свят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостсвах на провінциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(До ситуациї. — Пос. Яворский о внутрішнім положеню. — Полудново-африканьска війна).

У Відни розійшла ся знов вість, що правительство наміряе на основі §. 14 конституциї видати языкові розпорядженя для Чехії і Моравы. Коли би до того прийшло то сумнівають ся, щоби міністер ческий др. Резек підписав то розпорядженє разом з иншими міністрами, отже тим самим станула би на дневнім порядку справа его димісиї. — Провідники німецких сторонництв перевели розправу над правительственним проєктом языкового закона. Комунікат виданий о ході тих нарад зазначує, що німецкі сторонництва рішили приймити за підставу до дальших нарад жаданє, щоби німецкий язык признано в дорозі закона за язык, в якім мали би власти між собою порозумівати ся. До правительственних проєктів причіплено множество поправок, які будуть подрібно вичислені і обговорені в окремім меморияли. Той материял доручить ві второк президентови міністрів др. Керберови депутация, зложена з найвиднійших німецких послів. Той меморият має бути покн-що довірочний і тепер не буде оповіщений. Міністер Резек по довшій нараді з намістником ґр. Куденгове і авдиенциї уділеній пражскому бурмістрови Сербови — виїхав вчера по полудни до Відня.

Pester Lloyd помістив розмову свого віденьского дописувателя з предсідателем польского кола п. Яворским. П. Яворский заявив, що не вплизав на президента міністрів, аби скорше закрити сесию парляменту, однако гадає, що лише закрите а не розвязане парляменту доведе до цїли. З закритем парляменту відпадають всї предложеня отже і языкові, президия палати і комісиї мусять бути на ново вибрані, а тим самим мае правительство вільну руку. До розвязаня палати нема поки що ніякої причини, коли около 100 послів заявило охоту до дальшої працї, а ледве сема часть палати держить ся обструкциї. Що-до виданя языкових розпорядженъ на основі §. 14, то п. Яворский противний тому, раз що §. 14 не надає правительству права видавати такі розпорядженя, а друге що виданий в той спосіб закон був би лиш тимчасовий, бо мусів би одержати потверджене парляменту, а коли би та справа прийшла на порядок дневний то в палаті послів вибухла би знов обструкция. Відповіднійше вже було би видати такий закон на основі цісарского розпорядженя, подібно як видано 1869 року языкові приписи для Галичини. Також і против зміни реґуляміну палати на основі §. 14 заявив ся п. Яворский. Реґулямін палати творить закон з р. 1873, як також постанови палати від р. 1875 В справі парляментарної більшости замітив п. Яворский, що нове еї утворене поки що виключене, Поляки будуть іти з тими сторонництвами, що будуть ділати в користь держави і Галичини. Утворене постійної більшости, яка мала би на цїли поборюванє Чехів або Німців, тепер вже неможливе. Більшість може зложити ся хиба з тих сторонництв,які мають спільні політичні стремленя і спільні інтереси що-до деяких предложень. Поки що, на гадку п. Яворского, можлива лиш та друга більшість, аж по ческо-німецкім порозуміню може бути бесїда о більшости з політичним характером.

Занятє столицї Трансвалю не зломило Бурів, як то голосили анґлійскі урядові і приватні справоздання з театру війни, лише змінило храктер війни в спосіб відповідаючий більше силам Бурів і їх военним спосібностям. Бури залишили масову акцию, а обмежають ся на війні підїздовій, з котрою Робертс не може дати собі ради, і мине ще богато часу, заки обі републики будуть дійстно в посїданю Анґлійців. Робертс гадає, що Бури допервa в околици Ліденбурґа зачнуть борбу на ново, і то лише оборонну. Тимчасом они зробили єму велику несподїванку, бо в Трансвалю і Оранії розпочали наступати на Анґлійців. В Трансвалю Бота підійшов о 30 миль під Преторию і цілий день бив ся з Анґлійцями. В Оранії Бури вплали між Кронштадт а Йоганесбурґ і знищили зелїзницю. З Льоренцо Маркез доносять, що пятнайцять миль на всхід від Преториї і пять дальше на полудне, прийшло дня 11 с. м. до битви. Анґлійский фронт був розтягнений на 15 миль. Анґлійців відкинено. — Сам Робертс доніс, що він велїв Гамільтонови ударити на Боту. З огляду на те, що фронт Бурів був за сильний, Френч і Гамільтон ударили на крила і стрітили ся з завзятим опором, але що сим разом Бури головно звертали увагу на свої крила а занедбали фронт, Анґлійцям повело ся забрати деякі позициї на

---

73)

Передрук заборонений.

ДОНЬКА КОРОЛЯ ЄГИПЕТСКОГО.

Історична повість Юрия Еберса

(Авторизований переклад з шіснайцятого німецкого видання.)

Переклав Кирило Вербин.

(Дальше).

Калліяс не відзивав ся, і усьміхаючись з радости, придивляв ся чудно красній молодій парі.

— Але тепер — відозвав ся королївский син, познакомившись з Калліясом — треба мені поговорити з бабунею. Замість за чотири дні відбуде ся ще нині наше весїлє! Кожда хвиля проволоки може стати ся небезпечною. Чи єсть тут Теопомп?

— Менї щось так здає ся — відповіла Сафо; — бо не знаю задля якої иншої причини бабуня би так довго не показувала ся? А що ж такого з весїлем? Я гадаю...,

— Ходім насампеpед до хати, моя мила; бою ся, щоби не настала туча. Небо вже засуває ся хмарами, а на дворі так парно, що годі видержати.

— То ходіть борзенько — сказала на то Сафо — коли не хочете, щоби я з цікавости минула ся! Тучі не маєте чого бояти ся. Від коли замамятаю, то в Єгипті в сїй порі року ані не блискало, ані не гримїло [1]).

— То нині буде то щось нового для тебе — сказав Атинець і засьміяв ся. — Якраз упала груба капля дощу на мою лису голову — коли я їхав сюди, то ластівки літали низенько понад саму воду, а вже й хмара зачинала закривати місяць. Ходіть борзенько до хати, бо змокнете. Чуєш, невільнику, постарай ся о то, щоби богам гадеса принесено в жертві чорне ягнятко! [2]).

Сафо добре здогадувала ся, бо в комнаті Родописи сидів Теопомп. Він лише що скінчив оповідати про арештоване Зопіроса і подорож Бартї та его приятелів.

Они обоє були зажурили ся тими подіями, а тепер тим більше зраділи, коли несподїванo зявив ся Бартя та в коротких словах повторив події з послїдних подій, і попросив Теопомпа, щоби він оглянув ся за кораблем для него і его приятелїв, котрий би готов був зараз до дороги.

— А то знаменито складає ся! — відозвав ся Калліяс. — Моя власна трієра, котрою я нині приїхав до Навкратіса, стоїть в порті зовсім готова до дороги, і єсть тобі до услуг. Потребую лиш сказати керманичеви, щоби скликав залогу і все приготовив — Ти менї зовсім нічим не зобовязаний, противно, я мушу тобі подякувати за честь, яку менї робиш! Чуєш, Кнакіясе, побіжи та скажи мому невільникови Фільмолесови, що жде там в сїнех, щоби сїв на човен і поплив до порту та сказав мому керманичови Навзархови, аби він прилагодив все до дороги. Дай єму отсю печатку, котра дає єму повну власть до всего.

— А мої невільники? — спитав Бартя.

— Кнакіяс накаже мому ключникови, щоби завів їх до Калїясового корабля — відповів Теопомп.

— Скоро увидять сей знак, то безуслoвно послухають его — додав Бартя, і віддав старому слузі сей перстїнь.

Коли Кнакіяс, поклонившись низько, вийшов, говорив Бартя дальше: Тепер же мушу тобі, моя мати, предложити пильну просьбу.

— Я вже здогадую ся — сказала Родопіс і усьміхнула ся. — Ти хочеш, щоби весїлє прискорити, а я то розумію, щоби треба вволити твому жаданю.

— Коли не помиляю ся — відозвав ся Калліяс — то будемо тут мати рідкий случай, що двоє людай тїшить ся з цїлого серця з тої небезпечности, в якії знаходять ся

— Може й правда — сказав на то Бартя,

---

[1]) Хоч туча в Єгипті дуже рідко буває, то все-таки буває. Еберс дожив тучі в січни 1870 р. недалеко місцевости Антіное, положеної в горішнім Єгипті. Була то так велика туча, що арабскі човни на Нілю поперевертало, а з пустих арабских гір плила вода струями та забирала хати Феллахів і пальми. Впрочім розповідав єму старий начальник громади, що ще не запамятав такої тучі. Геродот розповідає як би про яке чудо, що в часах сего оповіданя падав дощ в горішнім Єгипті.

[2]) У Греків був звичай, що коли надходила буря з громами, приношено вихрам, котрих зачислювано до богів Гадеса, чорне ягнятко на жертву.

фронті. Бури били ся з великим завзятєм. В ночи уступили до другої, також дуже сильної позиції, але опісля покинули і ті становища та відійшли на всхід.

Новинки.

Львів дня 18-го червня 1900.

— **Іменованя.** П. Намістник іменував Ник. Валькевича і Кароля Скшивова канцелістами Намістництва, а Зиґфрида Тужаньского канцелістом в дирекциї лісів і домен.

— **Перенесеня.** П. Намістник переніс офіцияла Намістництва Ант. Палісу зі Львова до Богородчан, заразом призначив новоіменованих канцелістів Ант. Валькевича до Коросна, а Кароля Скшивана до Лімановоі.

— **Віче делеґатів нотарияльних палат** у Відни почало в пятницю наради над реформою нотарияту. В нім беруть участь представителї всіх 32 нотарияльних палат Долитавщини. Віче отворив міністер справедливости бр. Спенс-Боден заявою, що правительство буде уважно слїдити перебіг вічевих нарад, та висказав ся, що розвій нотарияту є конечний для добра загалу і для справедливости. Нарадами проводив дальше предсїдатель віденьскої палати др. Маєргофер. На заступників предсїдателя вибрано: Жучевского з Кракова, Айхельберга Андрея зі Сміхови і Маєра з Опави. З Галичини прибули на віче отсї делеґати: др. Бжеский з Кракова, Лїпіньский з Нового Санча, Мицїньский з Жабна, Старжевский з Вадовиць, Раставецкий з Куликова, Вісло́цкий з Глогова. Вічевики вислали до Цїсаря депешу, в якій висказують єму подяку за покликане до житя институциї нотарияту та за опіку над нею. Засїданя віча потревають два дни.

— **Огонь в купелевім заведеню в Любіни.** В суботу рано о 9-ій годині вибухнув в заведеню купелевім в Любіни досить грізний огонь. Розповідають, що один з гостий купелевих хотів мати вчасно воду на купіль і казав зараз рано запалити в зелїзній маленькій печи. Від розігрітих бічних рур, котрі ще до того були зіпсовані, заняла ся горішна часть комнати, а за хвилю добув ся огонь на дах, котрий бухнув відразу великою поломінею. Дано знати до Городка і звідтам приїхала сторожа пожарна, котра при помочи черляньскої сторожи і трох пожарників з Любіни злокалізувала пожар. При пожарі нїхто з людий не потерпів. Ратунок був досить утруднений раз з браку води, по котру треба було їхати аж до ріки, а відтак і внаслїдок великого числа недужих в заведеню, з котрих деякі були так слабі, що треба їх було аж на простиралах виносити. Шкода виносить около 8.000 К. Але що кітли, рури і цїла машинерия водопровода не ушкоджені, то по кількадневній перерві будуть функціонувати дальше, а відреставровуванє будинку розпічне ся і скінчить ся так борзо, щоби сезон купелевий не мав ніякої перерви.

— **Огні.** В Узини, прилученім до парохії Ганусовець (в пов. станиславівскім), згоріло при сильнім вітрі в полудне дня 8 червня до 40 хат з будинками і з цїлим добутком. Причиною огню були дїти, лишені самі в хатї. — Дня 2 червня згоріли в Ганусівцях три хати з будинками, недалеко церкви, а причиною огню був підпал. В Ганусівцях було вже кілька огнів наслїдком підпалу.

— **Посьвяченє церкви в Махнові.** В день сьв. Константина і Єлени відбуло ся в Махнові пов. равского посьвяченє нововимурованої церкви при участи кільканайцятьох сьвященників і множества народу, що з поблизьких сїл прийшли з процесиями на се торжество. Посьвяченя довершив Вп. о. Дїдицкий, декан угнївский при сослуженю других сьвященників. В часї богослуженя сьпівав поривающо тамошний хор мішаний, звістний з своїх продукций у Львові і инших містах. Величаве се торжество закінчилось гарною промовою о. декана, в котрій заохочував парохіян до працї і витревалости для добра сьв. церкви і добра власного, та щоби своїм приміром сьвітили другим громадам. По відсьпіваню многолїтствія в честь Сьв. Отця, Є. В. Цїсаря і других осіб, що причинились до звеличеня храму божого, розійшлися домів. Що церков в Махнові станула в так короткім часї, се безперечно заслуга тамошного пароха о. К. Кузика, але й не менша заслуга самих громадян. Люди, бідні, не богаті перед кількома лїтами поставили мурований дім з всіми господарскими будинками для свого улюбленого о. пароха, а в послїдних двох роках спромоглись хотяй в части на вимуроване нового храму божого. Тай тепер не щадять они тяжко запрацьованого гроша на прикрашенє своєї церкви. Що то значить, коли тверезість і просьвіта запанує в громадї! В Махнові єсть тепер величава церков, хороший дім приходский, читальня „Просьвіти“, крамниця, школа, шпихлїр та канцелярия громадска. Дай Боже таких громад більше! Велику заслугу положили около будови церкви махнівскої підприємцї будівничі Францїшок і Володислав Ланьцуцкі з Сїняви. Они вивязались з тої роботи дуже совістно і в короткім часї, бо в протягу двох лїт укінчили дїло цїлковито і на загальне вдоволенє. Тай їх робітники, люди працї, своїм поведенєм і трудолюбивостию записали ся добре в памяти громадян. Честь їм за се! *(Н. С.)*

— **Скарб короля західних Ґотів Атанаріха,** внука Теодориха Великого знаходить ся тепер на виставі в Парижи, куди вислав єго букарештеньский музей. Але задля безпечности не уставлено єго на місце вистави але в Люврі, де єго через цїлий час вистави можна оглядати в сали дорогоцїнностий. Суть там знамениті дїла штуки золотарской з 5 і 6 століття, котрі представляють вартість яких три міліони франків. Скарб той знайшов був в р. 1837 якийсь румуньский селянин з села Петроаса коло Буцеу, копаючи землю. Скарб той складав ся з посудин і прикрас з дуже чистого 21-каратового золота, ваги 110 фунтів а многі з тих золотих предметів були виложені дорогими каменями. Селянин, що знайшов той скарб, немав ні найменшого понятя о тім, що він знайшов і дав поменші штуки дїтем до забавки а за більші виміняв у циганів мідяні кітлики. В два роки опісля якийсь Грек пізнав ся на вартости тих предметів і купив що ще лишило ся за кілька франків. Наконець вість о тім скарбі дійшла до Букарешту. Князь Ґіка, міністер справ внутрішних і брат тодїшного князя волоского старав ся уратувати, що ще дало ся. Єго заходам удало ся поволи придбати більшу часть найденого скарбу для княжого збору в Букарештї. Але якась злощасна судьба була призначена тому скарбови. В пятьдесяти роках украли єго були злодії, що вломили ся були крізь стелю до комнати, де знаходили ся дорогоцїнности і забрали майже весь скарб. Аж по довгих заходах удало ся зрабований скарб знову відшукати, але більша часть предметів, а именно більші штуки були вже дуже ушкоджені. Так н. пр. злодії перерубали були долотом велику нашийну обручку Атанаріха як раз серединою межи руновим письмом на ній, а з инших предметів повиломлювали й ті дорогі камені які ще були лишили ся. У вісїмдесяти роках посилано сей скарб до Парижа до направи, але тамошний золотар не конче знав ся на такій роботі і направив так недокладно, що король Кароль Ру-

---

устиснувши потайком руку своїй милій, а відтак звернув ся ще раз до Родопіси і просив єї, щоби она без проволоки віддала єму в опіку те, що їй наймилїйше, а що він буде умів оцїнити.

Родопіс випростувала ся, поклала праву руку на голову Сафони а лїву на голову Барт'і і сказала:

Єсть така казка, мої дїти, в котрій розказує ся, що в краю рож сине озеро то лагідно опадає, то бурливо підоймає ся, а вода в тім озері ніби така солодка як мід, ніби така гірка як жовч. Ви зрозумієте, яка гадка тої казки і в тім рожевім краю супружества дожиєте то тихих то бурливих, то солодких то гірких хвиль. Доки ти ще була дитиною, Сафоно, то час минав тобі весело, як весняний ранок; коли же ти виросла на любу дівицю, то грудь твоя отворила ся горю, котре тепер через довгий час розлуки було в нїй постійним гостем, гостем, котрий буде навідувати ся до тебе, доки твого житя. Твоєю задачею, Барт'е, буде держати того влїзливого о скілько твоїх сил здалека від Сафони. Я знаю людий і зміркувала, заким що Крезус завірив мене о благородности твоєї душі, що ти гідний моєї внучки. Длятого позваляю тобі подїлити ся з нею пігвовим яблоком, длятого без обави віддаю тобі дитину, котру я доси берегла старанно яко сьвятий, повірений моїй опіцї застав. Уважайже і ти так само свою жінку яко повірений тобі скарб, бо нема нїчого небезпечнїйшого для любови як вигідна безпечність виключного посїданя. — Мене ганили за то, що я недосьвідну дитину пускаю в некорисні для жіноцтва відносини в твоїй далекій вітчинї; але я знаю любов і розумію, що для люблячої дівицї нема нїякої иншої вітчини, як серце мужа, котрому віддає ся, що женщина, котру влучив Єрос, не знає иншого нещестя, як жити в розлуцї з тим, котрого собі вибрала. А крім того питаю вас Каллїясе і Теопомпе, чи вашим жінкам лїпше як жінкам у Перзів? — Хибаж йоньска, аттийска жінка не мусить так само як і Перзийка сидїти цїле житє в жіночих комнатах і бути радою, коли їй вимково позволять густо заслоненою і в супроводї недовірчивих невільників перейти через улицю? — А що до многоженьства Перзів, то я не бою ся ані о Сафону ані о Барт'ю? — Він буде вірнїйший своїй подрузї як який Єллин, бо в Сафонї знайде він то все разом, чого ви Каллїясе, шукаєте з одної сторони в супружестві, з другої в домах образованих гетер. Тут господинї і матері, там духово оживлені і оживляючі товаришки. Бери собі єї, мій сину; віддаю тобі з новим довірєм Сафону і охотно як старий борець радо віддає свому сильному синови то що має найлїпшого, свою зброю. — Хоч би й в як далекий сьвіт она пішла, то она все таки позістане завсїгди Єллинкою, а то єсть для мене великою відрадою, що она в своїй новій вітчинї зробить честь грецкому имени та позискає грецкому народови нових приятелів. Дякую тобі за твої сльози, моя дитинко! Я можу свої здержати, але за ту штуку мусїла я судьбі дорого заплатити. Ту присягу, благородний Барт'е, чують боги. Не забувай на ню нїколи і возьми єї яко свою власність, — свою приятельку — свою жінку! — Возьми єї з собою, скоро твої товариші вернуть. Боги не хотять, щоби на торжестві вінчаня Сафони сьпівати гіменей[3]).

Відтак зложила старушка молодій парі руки одну на другу, обняла Сафону і поцїлувала єї щиро і з цїлого серця а молодого Перза дотулила ся легонько устами до єго чола. Опісля звернула ся до стоячих в глубокім взорушеню еллиньских приятелів і сказала:

То було тихе вінчанє без сьпіву і сьвітла смолоскипів. Нехай же по нїм буде тим веселїйше подружє! Іди, Мелїтто і принеси весїльний стрій молодої, що єсть в брозовій шкатулцї на моїм столичку, щоби наша люба відданиця подала руку свому мужеви убрана як будуча княгиня[4]).

— Квап же ся — відозвав ся Каллїяс, котрий тепер відзискав свою давну веселість; — та й годї, щоби внучка найбільшої сьпівачки гіменеїв[5]) таки вже зовсїм без сьпіву і музики входила до комнати до молодої. А що дім молодого занадто далеко, то скажім, що порожна андронїтіс єсть єго помешканєм. Поведемо туди панну молоду через середні двері і при домашнїм огнищи відбуде ся веселий пир весїльний. Ходїть сюди невільницї і розділїть ся на два хори. Ви будете замість молодцїв, а ви за дівицї та сьпівайте гіменей Сафони: „Як пастухи гіяцинти“. Я сам буду сьпівати за того,

---

[3]) Гіменеями звали ся весїльні піснї, длятого, що в них повтаряли ся слова: „Гімен, о! Гіменею!“ Ті піснї стали ся причиною, що опісля видумано собі якогось божка Гіменея, котрий нібито мешкав разом з Музами на Гелїконі (гори в Грециї).

[4]) Еллиньскі молоді виступали в краснім строю а також і дружбам давано сьвяточну одежу. Крім того по весїльній купели — молодий і молода мусїли перед вінчанєм скупати ся — намащувано молоду пахучими мастями.

[5]) Лесбійска Сафо.

[6]) Матїр молодої запалювала смолоскипу, з той, що єї ніс, представляв Гіменея.

муньский перед кількома роками спровадив був золотаря з Берлина, Павла Тельґе, котрий знає ся дуже добре на старинних річах і аж той так его направив, що скарб сей, котрий складає ся з 14 предметів, викликує загальний подив.

— **Експльозия нафтової кипячки.** Двох робітників спускали сими днями на зелізничім двірци Львів-Підзамче нафтяну кипячку з кітла до бочки. При роботі розхлюпало ся троха кипячки по земли. Один з робітників запалював папіроса і кинув горіючий ще сірник на розлиту кипячку. Ропа заняла ся, а полумінь огорнула вскорі і бочку з кипячкою. Бочка експльодувала, кипячка розляла ся і ціле озеро нафти займило ся небезпечним огнем. Ледви другим робітникам повело ся огонь пригасити. Оба робітники, заняті спусканєм ропи, ранені і обсмалені огнем. Виновник, хоч тяжко попарений, пропав без сліду, зі страху перед карою за свою необережність.

— **Розумний песик.** Професор ґеольоґії при техніці в Ціріху, А. Гайм розповідає в одній часописи про песика, котрий показав ся незвичайно інтеліґентним. Песикови тому показано кілька разів, де за гроші можна купити булку і він то зараз добре зрозумів. Коли єму дати пятифранківку, то він як би розумів єї вартість, ховає єї і чекає аж его пані буде виходити і его возьме з собою. Тоги він бере гріш в писок, іде з ним нераз і пів години, аж приходить до пекарского краму, де стає, кладе гріш на землю і зачинає гавкати, або коли то не помагає то сіпає свою паню за сукню. Коли дати тому песикови в політехніці гріш, то він біжить з ним на долину до сидухи, що продає булки, кладе гріш перед нею і доти гавкає, аж она дасть єму булку а відтак аж возьме гріш за ню. Буває і так, що той песик дістане і два, три, грошики, та поховає їх в ріжних місцях; колиж має іти зі своєю панею на прохід, то повишукує всї гроші, забере в писок та іде купувати, — добре ще, що не — ласощі!

Посуха. З Київа доносять, що довга посуха у сегорічних весняних місяцях грозить голодом цілій Україні. Вигляди на жнива як найгірші, пашу майже зовсїм випекло сонце, крім того часті в минувшім тиждни гради знищили решту надії.

— **Смерть цикліста.** Любителї колесового шпорту мають ту погану натуру, що дуже часто женуть на колесї як-раз на улиці де найбільший рух, де ходить богато людий і їздить богато возів; у виминаню перешкод видять они найбільшу бравуру, а забувають, що за таку бравуру можуть і житєм заплатити, як то показує слідуючий случай, який став ся у Відни. Якийсь мужчина, літ за 40, їхав улицею і хотів виминути омнібус, але дістав ся на якесь ховске місце улиці і перевернув ся так нещасливо, що впав головою під віз, котрого заднє колесо переїхало єму по шиї, і в одній хвили задусило. Візник не був тому винен, бо навіть не міг видїти, що стало ся. Нещасливий називав ся Александер Дочі, і був майстром столярским.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Рим 18 червня. В суботу отворено престольною бесїдою нову сесию італїяньского парляменту. Президентом вибрано правительственного кандидата Ґалля 242 голосами против 124 голосів, які упали на опозицийного кандидата Бянкері'ого.

Софія 18 червня. В наслідок селяньских розрухів в окрузї варненьскім, заведено стан облоги.

Льондон 18 червня. Бюро Райтера доносить, що Япан вислав значнїйший відділ войск до Таку. Войска японьскі одержали приказ ділати в порозуміню з европейскими войсками.

Шанґай 18 червня. Розійшла ся поголоска, що 10.000 хіньских вояків прилучило ся до ворохобників.

Льондон 18 червня. Daily Express доносить, що в рішаючих кругах мають намір вислати до Хіни дві бриґади з полудневої Африки.

Гонґ-Конґ 18 червня. Ворохобня ширить ся також і в полудневій Хінї. — Після донесень з Шанґаю перервано там телєграфічне полученє між Шанґаєм а Тієнтсіном.

Рух поїздів зелізничних

важний від 1-го мая 1900, після середно-европ. год.

посп. відходить	особ. відходить	Зі Львова
		День
	6·25	До Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Козови
	6·35	„ Іцкан, Букарешту, Радівців
	6·30	„ Підволочиск в Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Сколього, Лавочного від 1/7 до 15/9.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск в гол. двірця
	9·35	„ Іцкан, Сопова, Берегомету
	9·53	„ Підволочиск в Підзамча
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від 1/7 до 15/9 в неділї і сьвята
1·55		„ Підволочиск в гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від 7/5 до 10/9 в неділї і сьвята
2·45		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від 1/5 до 30/9.
	3·15	„ Янова від 1/5 до 15/9.
	3·20	„ Зимноводи від 13/5 до 16/9.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·50		До Кракова, Відня, Берлина
2·30		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	4·10	„ Кракова, Хирова, Коросна
	7·48	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	6·10	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·30	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від 15/6 до 15/9.
	6·13	„ Янова від 1/5 до 15/9 в будні дни
	6·50	„ Лавочного Мункача Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя в гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	9·12	„ Янова від 1/5 до 15/9 в неділї і сьвята
	10·40	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	10·50	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·00	„ Підволочиск, Бродів в гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова в Підзамча

посп. приходить	особ. приходить	До Львова
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·46	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·05	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·45	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	12·55	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
	1·15	„ Сколього, Хирова, а з Лавочного від 1/7 до 15/9.
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·15	„ „ „ Підзамче
	5·40	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·45	„ Кракова
5·55		„ Чернівців
		Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·20		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Козови
	9.23	„ Янова від 1/5 до 31/5 і від 16/9 до 30/9 що дня, а від 1/6 до 15/9 в неділю і сьвята
	7·24	„ Брухович від 7/5 до 30/6 і від 16/8 до 10/9.
	8·50	„ Брухович від 1/7 до 15/9 що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·28	„ Янова від 1/6 до 15/9.
	9·45	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	10·00	„ Іцкан, Козови, Підвисокого
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·30	„ „ на гол. дворець
	10·15	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від 6-ої години вечером до 5-ої години 59 мінут рано

Бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних при ул. Красицких ч. 5

що несе смолоскипу 6), честь котра мені і без того належить ся. Бо треба тобі знати, Бартє, що моя родина має з діда прадіда право носити смолоскипи на елевзийских містериях і длятого називають нас дадухами або смолоскипниками. Чуєш ти, невільнику! Постарай ся о вінці до дверий від андронітіс, а своїм товаришам скажи, щоби нас, коли будемо входити, обсипали солодкими ласощами! От, видиш, добра Мелітто, звідки так борзо набрала таких прекрасних віночків з фіялків та міртів для молодої і молодого? А дощ ллє ся крізь отвір в криши як з коновки! — Видите — то Гімен намовив Зевса, щоби він допоміг вам до всїх весїльних обрядів. Длятого, що ви не могли скупати ся з рана перед вінчанєм, як то есть здавен давна в звичаю, то мусите тут на хвильку вступити, та мусите Зевсову зливу уважати за сьвяту воду з жерела! А тепер дівчата зачинайте сьпівати! Нехай молода голосить за страченим своїм рожевим часом, а ви молодці величайте долю молодят.

Тепер почало пять тоньких, добре вправних голосів з хору дівчат сьпівати жалібну пісню:

Як пастухи гіяцинти ногами роздоптуть в горах
І квіточки червоненькі падуть мов підтяті на землю,
Вянуть у порсї скоро й ніхто вже на них не погляне,
Так то буває і дівчині тій, що вінок загубила
Хлопці на ню не зважають, дівчата єї обминають,
Гімен, о Гіменею, о Гімен, прийди Гіменею!

А другий хор грубшим голосом відповів сьпіваючим дівчатам:

Як на широкому поли самотна лоза виноградна
З вазом звінчаєсь, обійме его, аж під верх підоймесь,
Грозна на вїї і галузє буйні, аж господар радїє.
Так і ту жінку-подругу, що молодо за муж виходить
Любить єї чоловік і родителї мають потіху,
Гімен, о Гіменею, о Гімен, прийди Гіменею!

Тепер сполучили ся оба хори, щоби тужливо а все-таки з радостию повтаряти раз по раз „О Гімен, прийди Гіменею!“ Нараз притих сьпів, бо крізь отвір в криши, попід котрий Калліяс повів був молоду пару, заблисло сьвітло блискавки а вслїд за тим страшно загриміло. — Видите! — відозвав ся дадух показуючи рукою на небо — сам Зевс несе весїльну смолоскипу і сьпіває Гіменяя для своїх любимцїв.

* * *

На другий день, ледви що стало свитати, вийшов Бартя з Сафоною із комнати молодої до города, котрий по тучи, що лютила ся цілу ніч з незвичайною силою, виглядав такий сьвіжий і веселий, як лице новоженцїв.

Они обоє посхоплювали ся так раненько, бо в души Бартї відозвала ся обава на ново і ще сильнїйше як перед тим обава о своїх приятелів, на котрих упоєний ніжностию майже зовсїм був забув. (Дальше буде).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).